Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

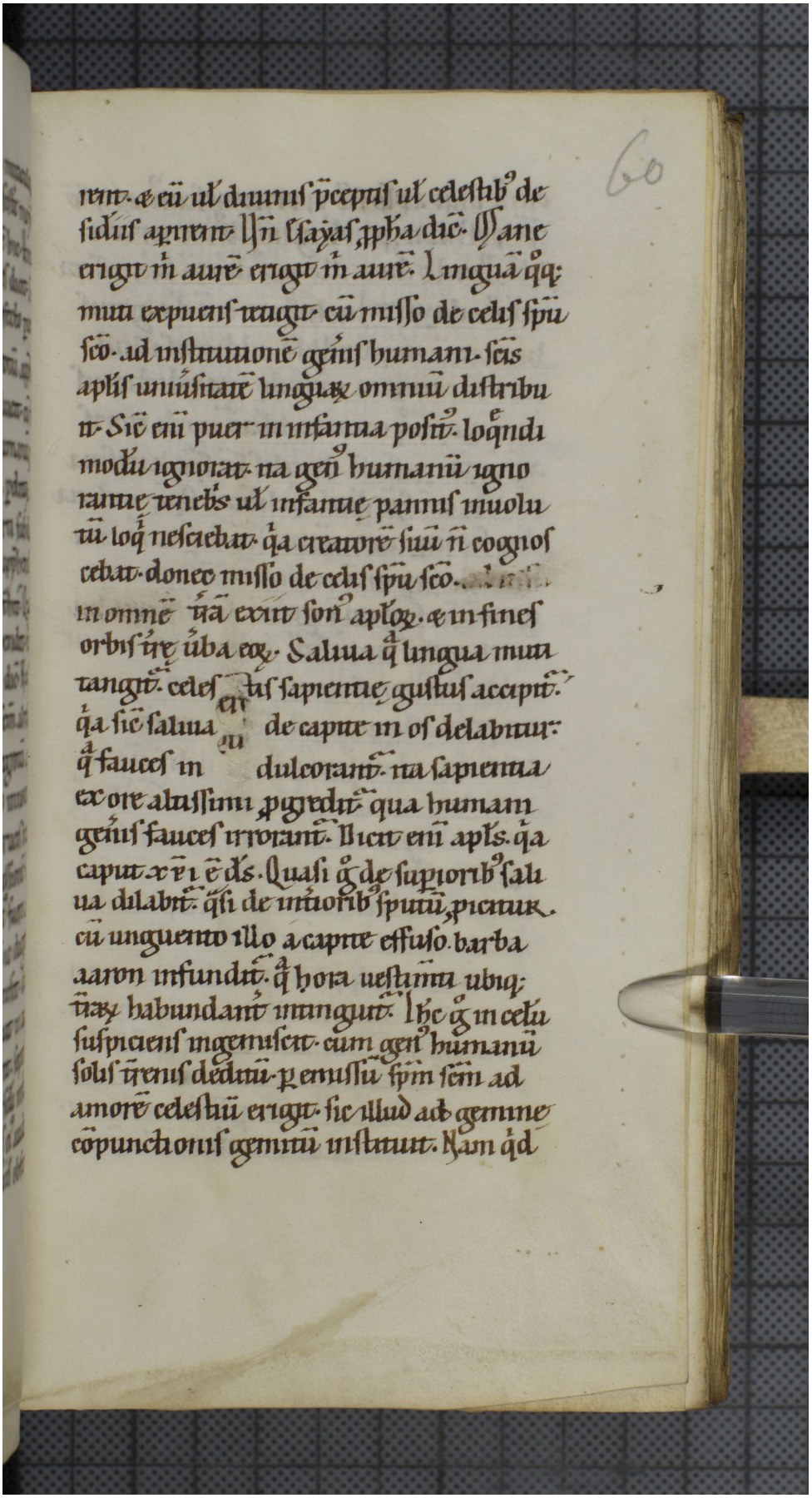

rem. et eum ut diuinis preceptis ut celestib de
fidiis apiem. Vnde Isaias ppha dic. Mane
erigit in aure erigit in aure. Linguam qq
mutu expuens tetigit cum misso de celis spu
sco. ad instructionem geris humani. seis
aplis unusquisq linguas omnium distribu
it. Sic enim puer in infantia positus. loqndi
modu ignorat. ita gen humanum igno
rantie tenebis ut infantie pannis inuolu
tum loqi nesciebat. qa creatorem suum ni cognos
cebat. donec misso de celis spu sco. [illegible]
in omnem qua exiit son aplorum. et in fines
orbis terre uba eorum. Salua q lingua mu
tangit. celes[illegible]tis sapientie gustus accipit.
qa sic salua [illegible] de capite in os delabitur.
q fauces in [illegible] dulcorant. ita sapientia
ex ore altissimi pgredit qua humani
geris fauces irrorant. Dicit enim apls. qa
caput xi e ds. Quasi q de supiorib salu
ua dilabit. qsi de inferiorib spiritu picitur.
cum unguento illo a capite effuso barba
aaron infundit. q hora uestimenta ubiq;
tiax habundant inunguit. Hic q in celu
suspiciens ingemiscit. cum gen humanum
solus terris dedicu. p emissu spm sem ad
amorem celestiu erigit. sic illud ad gemine
compunctionis geminu instruit. Nam qd